

EL PUNT

DIARI INDEPENDENT CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

El Punt expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats exposen l'opinió dels seus autors, que El Punt no té per què fer seva necessàriament.

President

Joan Bosch i Roure

Consell d'Administració

Jordi Bosch, David Marca, Joan Ribas, Esteve Vilanova

Consell Editorial

Narcís Jordi Aragó, Carles Barba, Joan Bosch, Joan Canals, Assumpció Cantalozella, Josep M. Casas, Raimunda Coll, Francesc Ferrer, Arseni Gibert, Andreu Otero, Josep M. Pinsach, Gabriel Planella, Modest Prats, Joan Ribas, Xavier Ribera, Francesc Ten, Joan Torres, Josep Valls, Joan Vidal, Esteve Vilanova

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

Gerent

Jordi Bosch i Roure

Director Editorial

Joan Vail i Clara

Anna M. Ribas (Administració) i Lluís Cama (Serveis)

Publicitat

Marcel Blanes (Gironès, Pla de l'Estany), Baldri Bramon (Girona), Josep M. Casadevall (Alt i Baix Empordà), Toni Corominas (Agències), Toni Delgado (Institucions), Xevi Esteve (Color), Jordi Molins (Producció), Rosa M. Navarro (Selva, Maresme, Garrotxa, Ripollès i Cerdanya), Jesús Romero (Administració)

Imprimeix: Rotimpres 24 30 28

Distribueix: Distributions Vilarroya S. A. i Dipública S.L.

Director

Emili Gisbert

Redactors en Cap

Carles Puigdemont, Joan Ventura
i Àngel Madrià (Disseny)

Àrees

Jordi Camps (Esports), Jordi Grau (Presència i Economia),
Joan Poyano (Baix Empordà),
Miquel Riera (Apunts), Xevi Sala (Alt Empordà),
Enric Serra (Opinió i Catalunya), Tura Soler (Diversos)

Seccions

Jaume Batchelli (Producció), Pere Drou (Llengua),
Salvador Garcia (Girona), Manel Lladó (Fotografia),
Josep Martinoy (Espanya i Món), Pere Puig (Cultura), Àngel
Quintana (Espectacles), Pep Riera (Edició),
Carne Torns (Documentació), Xevi Xirgo (Seguit)

Girona: c/ Figuerola, 28, baixos. 17001 22 10 10

Apartat de correus núm. 261. Fax publicitat: 22 00 95.

Fax redacció: 21 86 30

Olot: c/ Marià Vayreda, 2, 3r 5a

26 76 22. Fax: 26 77 08

Figueres: c/ Sant Pau, 43, 3r 50 68 59. Fax: 50 62 04

Blanes: c/ Unió, 3, baixos 33 65 79. Fax: 33 65 79

Ripoll: c/ M. Diligeon, 9, 2n 1a 70 37 21. Fax: 70 37 67

Palafugell: c/ Pi i Margall, 8, 4t 2a 61 17 62

Barcelona: Travessera de Gràcia, 3-5, 6è 3a

93-201 44 44. Fax: 93-202 38 90

Madrid: Av. General Perón, 32, pl. 23, ap. M

91-556 89 76

Perpinyà: 15 boulevard Mercader

07 33-68 50 50 50. Fax: 07 33-68 50 24 54

Dipòsit Legal: GI-535-78

Difusió controlada per:

Als serbis no els agrada perdre

Quina diferència separa Bòsnia i Hercegovina de Montenegro? Per què els serbis rebutgen els resultats d'un referèndum i en canvi defensen els d'un altre? La resposta és ben senzilla. A la república de Bòsnia, el 63 per cent de la població ha decidit ser independents, seguint els passos d'Eslovènia i Croàcia, mentre que a Montenegro un percentatge similar dels ciutadans han votat a favor de continuar units a Sèrbia.

Els serbis —31 per cent de la població— han boicotejat el referèndum de Bòsnia. Tot i això, no han pogut evitar que el 59 per cent de la població acudís a votar a favor de la independència. El referèndum ha rebut el vist-i-plau

de la Comunitat Europea, que considera la consulta popular la millor forma per resoldre pacíficament el futur de Bòsnia. Aquesta república s'ha mogut durant mesos en un difícil equilibri, ja que, a part dels serbis, el 17 per cent de la població és croata i un altre 44 per cent és musulmana. S'han d'aplaudir els esforços dels dirigents de la república bosniana —considerada el veritable polvorí dels Balcans— ja que, mentre a Croàcia serbis i croats s'enfrontaven, van impedir que la lluita s'estengués al seu territori.

Ara la situació ha canviat radicalment. Amb el resultat del referèndum, els serbis de Bòsnia i Hercegovina se senten agredits i estan disposats a impedir que la Gran Sèrbia perdi cap més pam de terreny, perquè amb Eslovènia i «part» de Croàcia ja en tenen prou.

El bloqueig serbi a Sarajevo, la capital de Bòsnia i Hercegovina, només pot provocar una escalada de violència —encara que ahir les coses estaven més calmes—, que pot acabar en una guerra civil com la que durant sis mesos

ha devastat Croàcia.

Si hi ha incidents s'ha de desitjar que aquest cop la Comunitat Europea i l'ONU no esperin que hi hagi deu mil morts per decidir-se a actuar. Eslovènia, i sobretot Croàcia, han estat dos bons exemples per saber que als serbis no els agrada gens perdre.

Una oferta que no s'ha de menysprear

Milers de persones han participat aquests darrers dies —bé de manera passiva, com a espectadors, bé de manera activa, disfressats i fent disbauxa— en els actes de Carnaval a les comarques gironines i l'Alt Maresme. Recuperat a final dels setanta i principi del vuitanta després de les prohibicions del franquisme, el Carnaval ha arribat en els noranta a la seva majoria d'edat. Les programacions

s'han consolidat i actes en altres temps innovadors, com els balls de les dones, són ja una tradició.

La consolidació del Carnaval, amb el poder d'atracció que sobre la gent tenen la majoria d'actes que s'organitzen, suposa alhora la definició i conformació d'una important oferta turística que no s'hauria de menysprear. La comissió i l'Ajuntament de cada població, i les altres institucions implicades, han de ser conscients d'aquest fet i treballar conjuntament perquè l'esforç de cada any suposi també finalment una projecció exterior de la zona, en uns mesos en què es fa difícil atreure visitants. No creiem que això hagi d'implacar una organització única dels diversos actes, perquè cada carnaval té unes peculiaritats molt vàlides que s'han d'explotar, però sí que ens atrevim a demanar una reflexió sobre la conveniència de fer una promoció global de l'oferta. La coordinació a què han arribat diferents comissions de carnivals per no picar-se actes podria ser un bon començament.

EL LECTOR ESCRIU

Els textos tramesos a aquesta secció no han d'excedir de 30 ratlles mecanografiades. L'autor els podrà signar amb inicials o pseudònim si ho sollicita, però l'original ha de venir signat i és imprescindible que hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport del seu autor. EL PUNT es reserva el dret de publicar les comunicacions trameses, i el dret de resumir-les quan ho consideri oportú.

Sobre la suposada crisi de la sardana

■ Sobre les manifestacions del jove músic i nou director de La Principal de la Bisbal, publicades en El Punt del dia 8 de febrer i les de l'endemà dels també músics i compositors Manel Saderra i Jaume Cristau, també ho fan Joan Vidal i Gayolà, Robert Roqué, Pere Gimbernat i Ramon Duran.

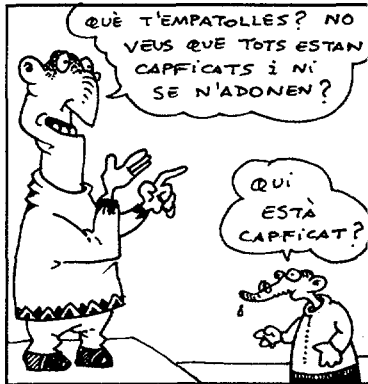
Però amb l'únic que estic completament d'acord és amb l'amic Pere Gimbernat. Crec que hauríem de ser molts els que opinéssim, que ens manifestéssim dient sense embuts el que pensem dels aplecs i de la sardana en general. Si s'han de canviar les coses, seria important que ho féssim perquè així ho creu la gran majoria de sardanistes, i no pel que diuen i opinen solament uns quants, per molt significatius que siguin.

Diuem que la sardana s'està morint... i jo penso que no és cert! Que la sardana està passant una crisi molt gran... i jo també penso que no és així! Jo pregunto: Quan s'han celebrat més aplecs? Quan s'han celebrat més audicions? Quan hi ha hagut més concursos i més colles sardanistes? Quan hi ha hagut més cobles? Quan hi ha hagut més concerts? Com s'entén, doncs, que hi hagi gent que va pregontant l'enfonsament i l'enterrament de la sardana?

En Francesc Cassú diu que els aplecs són massa llargs i que els músics i la gent que hi va s'hi avorreix. Que els músics s'hi

SÈ R'E ESSARRAPACRISTOS

avorreixin ho arribo a entendre, perquè ells a la fi hi van a treballar i la feina que normalment la farien en dues hores i mitja (10 sardanes) l'han de fer en tot un dia. Però dir que la gent que va als aplecs s'hi avorreix, a mi em sembla una bajanada molt grossa, perquè ningú no hi va obligat, i és evident que ningú no va als llocs on sap que s'avorrirà.

S'ha de potenciar els autors perquè escriguin bona música catalana i bones sardanes, i que es fomentin els concerts amb música de qualitat, i que aquesta música s'escampi arreu; però jo també estic convençut que els aplecs de sardanes no han de canviar, perquè la gent que hi va, que també són sardanistes, el que volen són precisament les sardanes que s'hi toquen, sardanes populars, sardanes balladores.

No, no crec que els aplecs s'hagin de canviar. Si ho féssim segurament el que aconseguiríem seria precisament el que cap de nosaltres no vol: la davallada general, que deixessin d'anar-hi tots aquests sardanistes que ara hi acudeixen. És millor que deixem com estan els aplecs i les ballades, no toquem les nostres sardanes, les sardanes que tots entenem i que tots estimem. / FRANCESC SÀCERA I SUBIRANA.

Agraïment per un compromís

■ Els alumnes, professors, pares i tot el personal implicat en el funcionament de l'Institut de Batxillerat de Sant Feliu de Guíxols volem fer palès el nostre més sincer agraïment pel compromís adquirit pel delegat del Departament d'Ensenyament de la Generalitat a Girona, senyor Albert Vancells, el passat dia 5 de febrer de 1992. En la visita que va fer en presència de la directora de l'Institut, d'un professor del claustre, del president de l'associació de pares d'alumnes, del senyor alcalde de Sant Feliu i dels regidors de Cultura i Urbanisme, el senyor Vancells es va comprometre a endegar les obres de millora del Centre, mitjançant a la quantitat de 15.000.000 consignada en les partides pressupostàries de la Generalitat.

Aquestes obres permetrien portar a terme la construcció d'un nou gimnàs, l'accés a la propera pineda (no tenim pati i seria la zona d'esbarjo), on s'ubicaria una petita pista d'esport i també la rehabilitació del desaparegut pàrquing de motos.

Mentre esperem que aquesta promesa es faci realitat, volem comunicar a tots els lectors d'a-

quest diari la joia que comporta el fet que un compromís de tal rellevància es porti a terme. / MEMBRES DE L'INSTITUT DE BATXILLERAT SANT ELM (Sant Feliu de Guíxols).

Planys

■ Ja veiem els electius passejar-se per les Rambles, mercats, carrers, amb toques de mans de mai acabar i amb l'etern propòsit de treballar molt pel bé de la ciutat. En aquest mar de confusió política, creiem (som molts de 70 i/o més anys) que a pertot couen faves. A Figueres torna la polèmica de mercat.

El mercat, que alguns pretenen fer-lo al vell fons del carrer de la Jonquera, l'Aregada, l'Aigueta, etc., no deixarà de ser un mercat de barri. Pot fer-se, però no pot desaparèixer el mercat central; si és així, sempre deixarà una desagradable i pudent flaire de valiment a certa corporació.

Ens dirigim als elegits i electes, en particular als republicans. Sostenir una tesi tan incongruent no és ètic. Han pensat que el 70 per cent de la clientela del Mercat Central són proletaris que també van a les urnes? Certament, amb l'esperit encogit dubten del que faran —qui no dubta? Vegin El

Punt del dia 9, pàgina 10, (eleccions al Parlament)—, a cercar de descabdellar la troca que la classe política presenta. Demanar consell als madrilenys? Ells no coneixen les prioritats ni les nostres necessitats. En nom dels jubilats, mercès d'haver-me llegit. / I. COROMINAS (Figueres).

F E D'ERRADES

Els fills del doctor Sàbat, de Caldes

■ Francesc Xavier Sàbat i Ballès, metge de Caldes de Malavella que recentment ha estat homenatjat, té nou fills i no vuit, com erròniament es deia a la plana 62 de l'edició de diumenge.

Sardinada de l'Escala

■ La sardinada a la platja de l'Escala i l'arrossada de Carnaval de Sant Pere Pescador, que se celebren diumenge passat, no eren organitzats pel PSC, com erròniament afirmàvem a la secció d'agenda electoral de la plana 9 de l'edició de diumenge, sinó per la comissió del Carnaval, com ja dèiem a la Fe d'Errades publicada dissabte.